

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816210008
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8816210008.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Vílágiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu B. O. X., X. so sídlom F. X, XXX XX W., G.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX Q. A. S., právne zastúpená advokátkou JUDr. Martina Fabianová, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, o zaplatenie 7.210,97 Eur s prísl. - zastavenie konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 8Csp/59/2016-249 zo dňa 26. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Odmieťa odvolanie.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„I. Konanie zastavuje.

II. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 167e ods. 1, § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 256 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 7.210,97 Eur spolu s prísl.. Žalobnému návrhu bolo vyhovené a vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 8Csp/59/2016-47 dňa 31.01.2017, ktorý však následne uznesením č.k. 8Csp/59/2016-63 zo dňa 15.03.2017 bol zrušený z dôvodu podania včasného a vecne odôvodneného odporu zo strany žalovanej. Následne súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8Csp/59/2016/175 zo dňa 29.06.2018 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6.882,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 5.512,78 Eur od 24.10.2015 do zaplatenia do 3 dní o právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 90% s tým, že o konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Voči tomuto rozsudku podala žalovaná včas odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č.k. 12Co/41/2019-217 zo dňa 17.10.2019 tak, že zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zmietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.05.2020 žalobca oznámil súdu, že na majetok žalovanej bol dňa 26.02.2020 vyhlásený konkurz a zároveň požiadal, aby postupoval ex offo v zmysle zákonných ustanovení.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z Obchodného vestníka zistil, že Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 5OdK/109/2020 zo dňa 19.02.2020 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej a oddlžil ju tak, že bola zbavená všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Keďže žalobca si v tomto konaní voči žalovanej uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v prebiehajúcom konkurze, nakoľko ide o pohľadávku vzniknutú pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, konanie v súlade s § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. zastavil.

5. O trovách konania rozhodol tak, že v danom prípade existujú dôvody na aplikáciu § 257 C.s.p. Okolnosti hodné osobitného zreteľa videl v tom, že v priebehu konania bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz, preto konanie zastavil. Na základe uvedeného nemožno pričítať ani jednej zo strán procesné zavinenie na zastavení konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie výnimočnosť spočíva v okolnostiach daného sporu, pričom pri takomto rozhodnutí sa použitie ust. § 257 C.s.p. nejaví ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom a neodporuje ani dobrým mravom.

6. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti všetkým výrokom. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. a) až h), ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Poukázala na to, že dňa 17.03.2020 jej bolo doručené Upovedomenie o odročení alebo zrušení vyhlásenia rozhodnutia vo veci zo dňa 16.03.2020, ktorým bol termín vyhlásenia rozhodnutia vo veci určený na deň 19.03.2020 zrušený a bol určený nový termín vyhlásenia rozhodnutia na deň 30.04.2020. V uvedený deň, t.j. 30.04.2020 bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorým je súd v zmysle § 219 C.s.p. viazaný. Až po uvedenom dátume bolo súdu doručené písomné podanie žalobcu zo dňa 21.05.2020, ktorým oznámil, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz, teda že po vyhlásení rozsudku na pojednávaní dňa 30.04.2020 súd vydal uznesenie, ktorým toto konanie zastavil. Uvedené v odôvodnení absentuje a konanie súdu nie je dôvodné. Ďalej uviedla, že uznesením č.k. 12Co/41/2019-217 zo dňa 17.10.2019 odvolací súd rozhodol o jej odvolaní tak, že zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v bode 44. uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu ako postupníka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na základe právneho názoru odvolacieho súdu možno predpokladať aj s prihliadnutím na doktrínu legitímneho očakávania, že žaloba by bola zamietnutá a bola by jej priznaná náhrada trov konania, ktorá jej bola v dôsledku porušenia ustanovenia § 127 C.s.p. znemožnená. Uviedla, že začatie a pokračovanie konania bolo plne v dispozícii žalobcu, preto bolo potrebné priznať jej náhradu trov konania, ktoré vynaložila na vedenie svojej obrany v tomto konaní od roku 2016. Mala za to, že nepriznanie náhrady trov konania dopadlo nepriaznivo právne na ňu a odporuje dobrým mravom. Odôvodnenie uznesenia považuje za nedostatočné a arbitrárne. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že sa plne stotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

8. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

10. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 357 písm. a) C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

12. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

13. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach nezveruje každej strane sporu právo podať riadny opravný prostriedok, ale toto právo priznáva len tomu, v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozhodnutie v neprospech strany sa prejavuje buď ako neúspech vo veci samej alebo ako neúspech v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre stranu sporu ujmu. Právo podať odvolanie teda nie je dané tej strane v neprospech ktorej rozhodnutie súdu nevyznelo, a ktorá takýmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach.

15. V predmetnom prípade súd prvej inštancie zastavil konanie z dôvodu, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz, a teda pohľadávka, ktorú si uplatňuje žalobca v tomto konaní môže byť uspokojená iba v prebiehajúcom konkurze, nakoľko ide o pohľadávku vzniknutú pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Z uvedeného tak vyplýva, že v dôsledku vzniku prekážky (konkurz na majetok žalovanej) nemôže byť v predmetnom konaní rozhodnuté o žalobe, teda o žalobcom uplatnenom nároku nemožno meritórne rozhodnúť. Takéto rozhodnutie potom nevyznieva v neprospech žalovanej, keďže v konaní už nemožno pokračovať, ale vyznieva v neprospech žalobcu. Odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutím vydaným v neprospech žalobcu nemusí byť len rozhodnutie vo veci samej, t.j. rozsudok, ktorým bola žaloba zamietnutá, ale môže ním byť aj procesné rozhodnutie, t.j. uznesenie, ktorým súd napr. konanie zastavil, odmietol podanie vo veci samej, zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, atď.. Z uvedeného tak vyplýva, že oprávneným subjektom na podanie odvolania voči tomuto uzneseniu bol len žalobca, keďže uznesenie bolo vydané v jeho neprospech, preto žalovaná nebola oprávneným subjektom na podanie odvolania v zmysle vyššie cit. ust. § 359 C.s.p..

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, a preto ho bolo potrebné v zmysle ust. § 386 písm. b) C.s.p. odmietnuť.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanej. Žalovaná ako neoprávnený subjekt na podanie odvolania zavinila odmietnutie tohto odvolania, čím zavinila trovy konania na strane žalobcu. S poukazom na článok 4 C.s.p. odvolací súd na trovy odvolacieho konania aplikoval najbližšie právne ustanovenie o náhrade trov konania, ktorým je ust. § 256 ods. 1 C.s.p. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).